

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **T. O.**, zastoupené JUDr. Ing. Lukášem Prudilem, Ph.D., advokátem se sídlem Bašty 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2008, č. j. OAM-286/VL-07-12-2008, ve věci mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 10. 2008, č. j. 60 Az 33/2008 - 25,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“), ze dne 10. 4. 2008, č. j. OAM-286/VL-07-12-2008, odmítnuta. Citovaným rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění účinném v rozhodné době, zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

Ze soudního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že proti shora specifikovanému rozhodnutí správního orgánu podala stěžovatelka včasnou žalobu (tato byla soudu doručena dne 25. 4. 2008). Její podání však nesplňovalo náležitosti stanovené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť z něj nebylo

patrně, z jakých skutkových a právních důvodů považuje stěžovatelka napadené rozhodnutí za nezákonné či nicotné. Krajský soud proto stěžovatelku vyzval k doplnění žalobních bodů. V usnesení ze dne 16. 6. 2008, č. j. 60 Az 33/2008 - 14, obsahujícím tuto výzvu (které bylo úředně přeloženo do rodného jazyka stěžovatelky, tj. do mongolštiny), byla stěžovatelka zároveň řádně poučena o tom, že nebude-li tento nedostatek podání ve stanovené lhůtě odstraněn a žaloba nebude ve výše naznačeném smyslu upřesněna, bude podání v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. usnesením odmítnuto. Předmětné usnesení bylo stěžovatelce řádně doručeno dne 30. 7. 2008. Stěžovatelka však na výzvu nereagovala a podání nedoplnila. V kasační stížnosti pak brojila proti usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby. Správní orgán ve svém vyjádření ke kasační stížnosti mimo jiné upozornil na okolnost, že stěžovatelka dne 5. 11. 2008 opustila Pobytové středisko, přičemž jiné místo svého pobytu neuvedla a správnímu orgánu ani Policii ČR neohlásila. Tuto skutečnost kasační soud ověřil jak v registru Ministerstva vnitra, tak dotazem adresovaným evidenčnímu odboru Ředitelství služby cizinecké policie, které v přípisu ze dne 11. 5. 2009, č. j. CPR-58-2779/čj-2009-9CEVV, konstatovalo, že současné místo pobytu stěžovatelky není policejním orgánům známe. Stejně se k dotazu soudu vyjádřil i zástupce stěžovatelky, JUDr. Ing. Lukáš Prudil, který ve své odpovědi ze dne 18. 5. 2009 uvedl, že již delší dobu není se svou klientkou ve styku, přičemž klientka ani jemu místo svého pobytu nesdělila.

Vzhledem k výše uvedenému, a vzhledem ke zjištění, že běžnými procesními postupy ze strany soudu místo pobytu stěžovatelky zjistit nelze, shledal Nejvyšší správní soud naplnění podmínek § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu, a řízení o stěžovatelkou podané kasační stížnosti zastavil. Tento postup vyplývá z ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s., podle něhož soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v tomto řízení zákon o azylu, který v § 33 písm. b) ukládá soudu řízení zastavit, nelze-li zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. června 2009

JUDr. Radan Malík
předseda senátu